

PRIMÁTOR MESTA TREBIŠOV

Číslo: 26

Materiál určený na zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Trebišove dňa: 30. 09. 2024

Názov materiálu: Návrh na udelenie Ceny mesta Trebišov

Obsah materiálu: - dôvodová správa,
- osobnostný profil

Návrh na uznesenie:

Mestské zastupiteľstvo v Trebišove

schvaľuje

v súlade s § 36 Štatútu mesta Trebišov udelenie Ceny mesta Trebišov pre Jána Balucha - IN MEMORIAM za mimoriadny prínos pre rozvoj športu v meste Trebišov a okolitom regióne, obetavú pedagogickú prácu, výraznú podporu činností a aktivít mnohých kolektívnych športov, úspešnú funkcionársku činnosť v štruktúre Slovenského futbalového zväzu, organizovanie významných športových podujatí na území mesta, ako aj dlhodobú angažovanosť pri riadení futbalového hnutia v okrese Trebišov a neskôr pri koordinácii a zabezpečovaní spoločenského života seniorov.

Predkladá: PhDr. Marek Čižmár, primátor

Spracoval: PhDr. Anna Dragulová, vedúca oddelenia organizačného a MsKS

V Trebišove 18. 09. 2024

PhDr. Marek Čižmár v. r.

Dôvodová správa

V zmysle § 36 ods. 1 Štatútu mesta Trebišov sa Cena mesta Trebišov udeľuje za:

- vynikajúce tvorivé výkony a významné výsledky vedeckej, technickej, umeleckej, publicistickej a verejno-prospešnej činnosti,
- činnosť osôb, ktoré sa významným spôsobom pričínili o hospodársky a kultúrny rozvoj mesta, jeho propagáciu doma i v zahraničí,
- činnosť osôb pri záchrane ľudských životov a majetku mesta a jeho občanov.

Cenu mesta Trebišov slávnostne odovzdáva laureátom primátor mesta dňa 01.12. pri príležitosti oslobodenia mesta. V roku 2024 navrhujeme mestskému zastupiteľstvu udeliť Cenu mesta Jánovi Baluchovi – IN MEMORIAM.

V Trebišove 18. 09. 2024

Spracovala: PhDr. Anna Dragulová, vedúca oddelenia organizačného

Osobnostný profil Jána Balucha – IN MEMORIAM

Ján Baluch (17.6.1942 – 14.10.2020) sa narodil v Kolinovciach neďaleko Krompách. S učiteľským diplomom prišiel do Trebišova zaúčať mladý do tajov matematiky, rozvíjať jej telesnú aktivitu a kultúru, ktorý možno ani vo sne netušil, že futbal zmení jeho životnú púť.

Pán učiteľ na Učňovskej a neskôr na Základnej škole na Komenského ulici dosahoval so svojimi žiakmi veľmi dobré športové výsledky v rámci celej ČSSR. Už v roku 1970 v meste vedeli, že na škole je mladý, rozhladený, vtipný a organizačne šikovný učiteľ, ktorý je v telovýchove doma. Otcovia mesta a priaznivci vycítili, že je to človek, akého hľadajú, a tak začali robiť všetko, aby nastúpil do oddielu ako tajomník. Malo to byť iba na jeden rok, ale bolo z toho nakoniec devätnásť majstrovských sezón, počas ktorých už v tých časoch dokazoval, že je manažérskym typom a preto sa zaradil medzi rekordérov na tajomníckej stoličke.

V tejto funkcii sa cítil ako ryba vo vode. Mal dobré myšlienky, vedel všeličo predvídať a potom mu veľa dala aj staršia funkcionárska garnitúra na čele so skúseným dlhoročným tajomníkom Lokomotívy Košice, Slovana Bratislava a ďalších klubov Rudolfom Jurčákom, či Ladislavom Kropáčom, ktorý kormidloval VSS. Svojou šikovnosťou sa rýchlo zaradil medzi najlepších na Slovensku, on však ostal verný Trebišovu.

Keď sa ho neraz pýtali, ako sa stať uznávaným a fundovaným tajomníkom, nemal problém s odpoveďou, lebo žiadny recept nevymýšľal, iba zdupľoval to, čo vlastne sám vykonával: *„Mojou snahou bola vždy poctivá práca, svedomitosť a férovosť v robote, čo bolo pre mňa vždy rozhodujúce. Ak to kolegovia z iných klubov zistia, že si človek váži takéto hodnoty, potom si ho rýchlo obľúbia a ľahšie sa s nimi spolupracuje. Aj teraz, keď už na klubovej úrovni nepracujem, pri stretnutiach s bývalými spolupracovníkmi si zaspomíname na staré časy a hovoríme, že všetko to pekné a tvorivé nás spájalo. Aj pri kúskoch, ktoré sme sem-tam povystrájali, skrývala sa za nimi bežárska česť. Osobne si myslím, že spôsob, akým som pracoval, sa mi oplatil, lebo som získal veľa dobrých priateľov, s ktorými sa aj v súčasnosti rád zvitám a pri takýchto stretnutiach si pohovoríme nielen o súčasnosti, ale pospomíname si na naše spoločné funkcionárske obdobie.“*

Počas rokov svojho pôsobenia v Slavoji, trebišovský futbal nikdy vážnejšie nekrivkal, a to aj zásluhou toho, že do klubu získal takých trénerov, akými boli Ing. Jozef Karel, Belo Malaga, Štefan Nadzam a ďalší.

„Myslím si, že funkcia trénera v klube je veľmi dôležitá. Ja som tejto otázke venoval vždy veľkú pozornosť, pretože dobrý odborník môže svojou prácou dostať klub na vyššiu úroveň, urobiť mu potrebnú reklamu.“

Určite však dôležitá je aj dobrá spolupráca s ligovými klubmi...

„U nás fungovala dobre. Najviac sme si vychádzali v ústrety s Tatranom Prešov a Lokomotívou Košice, ale v zásade sme si porozumeli so všetkými. Nám to veľmi pomohlo, pretože z jedného mesta je ťažké vytvoriť kvalitné mužstvo. A vzájomnou dohodou sme si vedeli obsadiť v kolektíve všetky slabšie posty.“

Počas funkcionárskej činnosti získal vzácne skúsenosti aj od erudovaného Rudolfa Jurčáka. Kvôli dobrej povahe sa stal obľúbený, ba neraz bol hlavným rozprávačom v klbku funkcionárov. A keďže dobrého chcú brat' všade, Ladislav Kropáč ho chcel ako náhradu za seba do klubu. Pravda, to by mu už narušilo zabehané chodníčky i veľkú odluku od rodiny.

Devätnásť rokov na klubovom poli bola veľká záťaž aj na tajomníka uznávaného kalibru Jána Balucha. Ak sa však hovorí, že zmena je život, bola aj v jeho prípade pravdivá. Mesto ho poverilo vedením výstavby krytej plavárne, ale odísť od futbalu neprichádzalo do úvahy. Mal prsty v príchode trénera Mikuláša Komanického, ale pritom mu nedal pokoj ani dlhoročný výborný futbalista a tajomník Oblastného futbalového zväzu Jozef Šalomon, takže zasadol na jeho predsednícku stoličku. Boli z toho napokon štyri volebné obdobia i roky, ktoré prežil vo výkone výbore Východoslovenského futbalového zväzu ako podpredseda pre Košický kraj. Po smrti svojho priateľa Gejzu Princa ako dočasný predseda VsFZ bol aj viceprezidentom Slovenského futbalového zväzu. Výrazne sa angažoval ako predseda organizačného výboru pri vyhlasovaní Zlatej pišťalky v Trebišove. Pravidelne sem prichádzal slovenský výkvet rozhodcov, ktorý sa na Zemplíne cítil ako doma. Ruku k dielu pridal aj pri organizovaní série medzištátnych stretnutí v košickom VŠA, v Čermeli, v Prešove, či pri zápasoch reprezentačných celkov v rámci prípravy v Trebišove. Nezabudnuteľný zostal najmä prípravný zápas Slavoj Trebišov – ČSSR, ktorý sledoval preplnený štadión, ale i ďalšie stretnutia, ktoré dvíhali na nohy divákov v hľadisku.

Janko – ako ho oslovovali všetci známi – vydal zo seba pre futbalového koníčka veľa energie. Keby sme chceli spomenúť všetky jeho ocenenia, možno by na to nestačila ani jedna strana. Z najvyšších telovýchovných a futbalových vyznamenaní mu v klubovej vitríne nechýba vari ani jedno, rovnako ako ocenenia mesta a okresu, ale aj z čias, keď pracoval na učiteľskom poli. Bol vždy jedným z kľúčových organizátorov pri akomkoľvek kultúrnom alebo športovom podujatí v Trebišove. Za zmienku však stojí organizačné zabezpečenie záverečného prípravného zápasu čs. reprezentácie pred odchodom na MS 1982 do Španielska, keď štadión Slavoja bol druhý raz vo svojej histórii totálne zaplnený. Jednoducho, on do toho dal vždy celé svoje srdce a vďaka tomu našiel vo futbale veľkú rodinu priateľov.

Od roku 1986 ako zamestnanec mesta – vedúci mestských športových zariadení - pokračoval v propagácii mesta cez významné medzinárodné podujatia, na príprave ktorých sa podieľal. V posledných rokoch začal Trebišov rásť napríklad Medzinárodným turnajom vo vodnom póle juniorov a seniorov.

Zastával rôzne funkcie vo futbalovom zväze od okresnej úrovne až po podpredsedu Slovenského futbalového zväzu. Ako člen SZTK sa podieľal na budovaní nových štruktúr telovýchovy po roku 1989. Organizoval a aktívne sa zúčastňoval mnohých športových podujatí pre seniorov z pozície člena výboru MO č. 1 Jednoty dôchodcov na Slovensku a člena výboru Denného centra č. 6.

Najcennejšie však bolo, že to robil pre radosť a potešenie iných. Nuž svojim spišským srdcom a nadšením bol Ján Baluch človekom na akého sa nemôže zabudnúť, lebo tomuto mestu sa oddal celým srdcom.